

MSB 327

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers

Een kaartenhuis: de 70 weken van Daniël

door Andrew Brown

De waarheid van God is geen zwak, wankel iets dat bij nader onderzoek in elkaar stort. Het tegenovergestelde is waar: het is een stevig fundament. Gangbare interpretaties van de profetie die Gabriël aan Daniël heeft gebracht in Daniël 9 zijn als een kaartenhuis dat op instorten staat, een goocheltruc à la 'Drie kaarten truc'. De conclusies kloppen niet. Deze wijdverbreide theorieën plaatsen de eerste 69 weken in de geschiedenis en splitsen de 70e week (de Grote Verdrukking) af als toekomst. Kan de 70e week worden gescheiden van de andere 69? De scheiding wordt toegeschreven aan de kruisiging van Christus en het terzijde zetten van Israël. Dit is absurd, aangezien zij beweren dat de kruisiging in dit Schriftgedeelte is voorspeld. De onderbreking in de tijdlijn vindt plaats omdat er iets binnen die tijdlijn gebeurt?! Het is een zichzelf tegensprekende onmogelijkheid. Bovendien werd Israël niet terzijde geschoven aan het kruis; de Heer vroeg om vergeving voor hen. Israël had nog steeds een prominente plaats in het hele boek Handelingen. Bij nader onderzoek komen er veel problemen naar voren. Overtuigingen die tot absurditeiten leiden, moeten in twijfel worden getrokken. Er is geen bewijs dat de afscheiding van de 70^e week ondersteunt. Deze weken moeten intact blijven.

Daniël had gebeden over de 70-jarige ballingschap die het gevolg was van Israëls zonde. De engel Gabriël beantwoordde Daniëls gebed door hem een veel langere periode van '70 x 7' te openbaren waarin Israël verheerlijkt zou worden: **"Zeventig weken zijn bepaald over uw volk en uw heilige stad, om de overtreding te voleindigen, de zonde af te sluiten, de ongerechtigheid te verzoenen, en om**

eeuwige gerechtigheid te brengen, gezicht en profeet te bezegelen en iets allerheiligst te zalven” (Dan.9:24).¹ Daniël sprak over 70 jaar, terwijl God antwoordde met “zeventig weken” van jaren.

Het Hebreeuwse begrip ‘weken van jaren’ is in Leviticus 25 vastgelegd. Na zes jaar wordt de landbouwer opgedragen zijn akker een jaar lang ‘sabbat’-rust te gunnen, een patroon dat symbool staat voor een ‘week’ die uit jaren bestaat in plaats van uit dagen. Vervolgens, na zeven sabbatten, volgt er weer een jubeljaar (Lev.25:10) waarin alles opnieuw begint, inclusief de wetten betreffende slaven en eigendom. Het jubeljaar wordt apart gezet en NIET MEEGETELD, aangezien er 49 jaar zouden verstrijken tot het volgende jubeljaar. De berekening is op geen enkele andere manier kloppend te krijgen. Gabriël haalde dit precedent aan toen hij sprak over zeventig maal zeven. Daarom zette Gabriël 490 jaar plus 10 jubeljaren (500 jaar) apart. Dit gedeelte wordt doorgaans geïnterpreteerd als 490 jaar die verstrijken tot de duizendjarige regering van Christus. Andere interpretaties negeren details en creëren soortgelijke fouten door deze te vervullen in de dood van Jezus Christus aan het kruis. De tekst stelt duidelijk: **“zeventig weken zijn bepaald over uw volk en uw heilige stad”**, waarbij zes verbazingwekkende kenmerken van die tijd worden opgesomd. De periode van 500 jaar zal worden vertegenwoordigd door die zes kenmerken: een toekomstige periode van 500 jaar van zegen vóór de wederkomst.

Vervolgens zei Gabriël: **“Weet dan en versta: vanaf het ogenblik, dat het woord uitging om Jeruzalem te herstellen en te herbouwen tot op een gezalfde, een vorst, zijn zeven weken”** (Dan.9:25). Gabriël maakte melding van een decreet om Jeruzalem te herstellen en weer op te bouwen. Dit decreet moet nog worden uitgevaardigd. Er was een decreet van Kores in II Kronieken 36:22-23 en Ezra 1:1 over de herbouw van de tempel, maar niet van de stad. Bovendien verwijzen beide passages naar de vervulling van Jeremia’s woorden, niet naar Daniël’s geschriften. Als Daniël vervuld was, zou God dat zeker ergens vermelden. Darius (Ezra 6) en Artachsasta (Ezra 7) vaardigden beiden bevelen uit betreffende de tempel, maar niet de stad. Er ontstaan ernstige problemen als men de bouw van de tempel van Ezra gelijkstelt aan het herstel en de wederopbouw van Jeruzalem. Dr. Bullinger begon de 70 weken met Artachsasta die Nehemia toestond de muur van Jeruzalem te herbouwen, maar er is GEEN decreet in Nehemia dat dit rechtvaardigt. Waarom zou de Schrift hierover zwijgen? Er is geen decreet vastgelegd omdat er geen verband bestaat. Het is niet gebeurd.

Men zou kunnen uitgaan van de dood van Christus in 29 n.Chr. (een waarschijnlijke datum) en zo een historische datum bedenken door terug te rekenen naar een veronderstelde datum van het decreet van Artachsasta in Nehemia (wat niet heeft plaatsgevonden) in 454 v.Chr., en vervolgens (op basis van een verkeerde interpretatie van Gabriël’s profetie) concluderen dat de tempel in 405 v.Chr. voltooid moet zijn geweest (in plaats van de door Usher genoemde datum van 516 v.Chr.). Ter vergelijking: de bouw van Salomo's tempel duurde zeven jaar (I Kon.6:38). God openbaart niet hoe lang de bouw van Zerubbabels tempel duurde. In dit spel van verlokken en voor de gek houden, kan men worden misleid om te geloven dat bepaalde Romeinse data voor Bijbelse gebeurtenissen juist zijn. Het koppelen van deze specifieke gebeurtenissen aan deze profetie is regelrechte manipulatie.

Vóór de vastgelegde dateringsmethode van de Romeinen werden data van specifieke gebeurtenissen doorgaans gekoppeld met andere gebeurtenissen. Hierdoor was het zeer onzeker om de exacte tijdstippen en data in de tijd vast te stellen. Bijvoorbeeld: **“Het woord, dat van de HERE tot Jeremia kwam in het tiende jaar van Sedekia, de koning van Juda; dit jaar was het achttiende jaar van Nebukadres-sar”** (Jer.32:1). Deze gangbare praktijk zien we overal in de Bijbel waar data worden gekoppeld aan de regeerperiode van een koning. Het vaststellen van een specifieke datum voor historische gebeurtenissen VAN VÓÓR de Romeinse tijd is zeer omstreven en onzeker. Usher, Bullinger en Josephus zijn allemaal feilbare mensen die hun best doen om deze data in de tijdlijn te verankeren. Er doen zich vaak problemen voor (vooral bij pogingen om ze te koppelen aan data vóór Christus) omdat koninkrijken hun ouderdom overdrijven, waarvoor bijvoorbeeld het Perzische Rijk bekend stond. In het geval van Gabriël’s profetie is de geschiedenis verdraaid om in een verwrongen interpretatie te passen.

¹ Voetnoten zijn van de vertaler.

Citaten zijn uit de Nieuwe Vertaling 1951 van het NBG, tenzij anders vermeld.

Er is geen Schriftuurlijke reden om de zeventig weken ergens in het verleden te laten beginnen. Evenmin is er een reden om te concluderen dat de voltooiing van de tempel plaatsvindt in de zevende week (het 49^e jaar). Het decreet loopt door tot de komst van **Messias, de vorst**.² Dit zegt niets over de tempel! De zevende week houdt specifiek verband met de komst van **Messias, de vorst**. Het Hebreeuwse woord *MĀŠIACH* komt 40 keer voor in de Schrift en wordt overal consequent vertaald met ‘gezalfd’, behalve hier, waar het twee keer met ‘Messias’ is. Deze twee gevallen worden geïnterpreteerd in plaats van vertaald, wat leidt tot de ondoordachte conclusie dat dit alleen maar naar Jezus Christus kan verwijzen. Het zou consequent vertaald moeten worden met ‘gezalfd’. De Schrift noemt anderen gezalften, zoals Saul en David.

Men moet goed bedenken dat de hele profetie van Gabriël niet mag worden opgesplitst. Gabriël beoedigde de rechtvaardige Daniël met de volledig toekomstige periode van 500 (niet 490) jaar. Hij beschrijft een ongelooflijke tijd van zegen die over **uw volk** [Israël] en **uw heilige stad** [Jeruzalem] is uitgesproken, die alle nadelige gevolgen van de ballingschap die men ondergaat, zou ongedaan maken. (*The Word of Truth Ministry* noemt dit het premillenniale Koninkrijk van God.) De kenmerken van zegening betreffen een periode waarin overtreding wordt beteugeld (beëindigd), zonde is beëindigd (verzegeld), ongerechtigheid is weggenomen (bedekt/verzoend), eeuwige (stromende) gerechtigheid is ingevoerd, visioenen en profetieën zijn verzegeld (dagelijks bevestigd), en er een gezalfd allerheiligste plaats bestaat. Deze profetie beschrijft een tijd van zegen die culmineert in de Grote Verdrukking, wanneer de heilige plaats wordt ontheiligd.

De zeventig weken beginnen met het decreet **“om Jeruzalem te herstellen en te herbouwen”**. Dit zou kunnen verwijzen naar een opgestane koning Kores die de profetie van Jesaja vervult (Jesaja schreef ongeveer 200 jaar vóór Kores). **“Die tot Kores zeg: Mijn herder, hij zal al mijn welbehagen volvoeren door tot Jeruzalem te zeggen: Het worde herbouwd en de tempel worde gegrondvest”** (Jes.44:28). De gezalfd vorst verschijnt in de zevende week (het eerste Jubeljaar), mogelijk voor zijn inuldiging. ‘Gezalfd’ en ‘vorst’ worden in de Schrift in verband gebracht met koning David. Overweeg de volgende profetische verzen: **“En mijn knecht David zal koning over hen wezen... mijn knecht David zal hun voor eeuwig tot vorst zijn”** (Ezech.37:24,25), of: **“dienen zullen zij de Ene, hun God,-en David, hun koning die ik voor hen doe opstaan”** (Jer.30:9, Naardense Bijbel 2024), of: **“Daarna zullen de Israëlieten zich bekeren, en de HERE, hun God, zoeken, en David, hun koning”** (Hos.3:5, zie ook Jer.23:5; 33:15 en Ezech.34:23-24). Deze verzen verwijzen naar David lang nadat hij gestorven was. Ze voorspellen de opstanding van David, die opnieuw zal worden gezalfd als de koninklijke ‘vorst’. Hoofdstukken 45 en 46 van Ezechiël vermelden deze vorst in een toekomstige tijd met een functionerende tempel en offers. De gezalfd vorst blijft rustig regeren tot tweeënzestig weken (434 jaar, of 442 jaar als men de Jubeljaren meetelt). Een letterlijke lezing laat zien dat deze gezalfd langer dan 400 jaar leeft.

Gabriel vervolgt: **“... en twee en zestig weken; de straten, en de grachten zullen wederom gebouwd worden, doch in benauwdheid der tijden. En na die twee en zestig weken zal de Messias uitgeroeid worden, maar het zal niet voor Hem zelve zijn...”** (Dan.9:26, St.Vert.). Er is geen reden om 7+62=69 toe te voegen, behalve als toevallige rekenkundige samenloop. Het is ongelooflijk veelzeggend dat na tweeënzestig weken het plein en de gracht wederom zullen worden gebouwd. Op dat moment zullen kenmerken van vrede en utopische economische welvaart al honderden jaren hebben voortgeduurd. Het “plein” verwijst naar het opnieuw opduiken van het kapitalisme ter vervanging van het delen van Gods regering en naar het herstel van rijkdom, wat de weg vrijmaakt voor het merkteken van het beest dat in Openbaring wordt genoemd. In “de gracht” zit de gedachte van verdediging. Aangezien oorlogen en geruchten van oorlogen weer de wereld binnendringen, beginnen mensen zichzelf te beschermen om hun macht te versterken en deze nieuw verworven ‘rijkdom’ te behouden. De gezalfd vorst David is van zijn troon in Jeruzalem afgesneden en bezit absoluut geen gezag. Dit houdt waarschijnlijk verband met Psalm 27:5, waarin David zich verbergt in de geheime plaats van de tempel. Deze gebeurtenis is nooit in het verleden vastgelegd en vindt waarschijnlijk plaats in deze toekomstige tijd.

² Dan.9:25, Statenvertaling.

De vredesregering van het Koninkrijk, waarin niemand mag terugvechten, maakt het voor de antichrist, de kleine hoorn, gemakkelijk om David omver te werpen. **“Het volk van een vorst die komen zal, zal de stad en het heiligdom te gronde richten, maar zijn einde zal zijn in de overstroming; en tot het einde toe zal er strijd zijn: verwoestingen, waartoe vast besloten is”** (Dan.9:26). De antichrist neemt Davids plaats in als koning en zijn leger neemt uiteindelijk de macht over. Veel details in Daniël kunnen worden vergeleken met andere Bijbelteksten over de antichrist die de stad en het heiligdom verwoest. Verwoestingen zijn een duidelijk kenmerk van de man die bekendstaat als de **gruwel der verwoesting** (Matt.24:15). Zijn einde vindt plaats door een plotselinge vloedgolf tijdens de strijd bij de wederkomst van Christus. Voordat dit gebeurt, **“zal hij het verbond voor velen zwaar maken, een week lang; in de helft van de week zal hij slachtoffer en spijsoffer doen ophouden; en op een vleugel van gruwelen zal een verwoester komen, en wel tot aan de voleinding toe, en waartoe vast besloten is, dat zal zich uitstorten over wat woest is”** (Dan.9:27). Deze man zal een streng verbond sluiten met vele Israëlieten, waardoor de tempeloffers en -gaven mogen doorgaan. Hij verbreekt dat verbond echter vervolgens en beëindigt de offers en gaven. Dit gebeurt halverwege de week van het verbond (3½ jaar), wanneer hij zich in de vleugel van Gods tempel vestigt en zichzelf tot God uitroept (waardoor hij de tempel ontheiligt). Op dat moment vluchten de mensen in Judea naar de bergen, waar bescherming van God op hen wacht. Zijn volledige ondergang is ook al vastgelegd en verankerd in de Bijbelse profetie, in afwachting van het moment waarop God die zal uitstorten over **degene die verwoesting brengt**. Hij zal oogsten wat hij heeft gezaaid.

Veelvoorkomende interpretaties van Daniël 9 zijn als een kaartenhuis dat pogingen doet om gissingen over data en gebeurtenissen in de Schrift te ondersteunen. We moeten in onze studie de integriteit bewaren, zodat de volledige boodschap van Gods profetie tot uiting kan komen. Als we dat doen, is de onthulde waarheid verbluffend: in dit geval een beschrijving van het premillenniale Koninkrijk en toekomstige gebeurtenissen. Het solide fundament van Gods Woord staat als een huis.

Gepubliceerd in september 2018